

ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่และแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ
อาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร*
SPATIAL RISK FACTORS AND GUIDELINES FOR CRIME VICTIMIZATION
PREVENTION IN SOI SUEA YAI UTHIT COMMUNITY AREA, BANGKOK

พรหมพิเชฐ สนธิเมือง, อีรวุฒิ นิลเพ็ชร, เสกสรรค์ เครือคำ

Prompichet Sonthimuang, Theeravut Ninphet, Seksan Khruakham

คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Faculty of Social Sciences, Royal Police Cadet Academy

Corresponding Author E-mail: prompichet@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และ 2. เสนอแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสำรวจพื้นที่ชุมชนแบบไม่เป็นทางการศึกษา เส้นทางสัญจร รูปแบบอาคาร รูปแบบประชากร พื้นที่ว่างในชุมชน ช่วงเวลาและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 8 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน และประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 4 คน ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า ปากซอยรัชดา 36 เป็นพื้นที่เสี่ยงมากที่สุด โดยมีปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่คือ ถนนและทางสัญจรในชุมชนมีหลายเส้นทางที่สามารถทะลุถึงกันได้ มีอาคารที่พักอาศัยและหอพักที่มีจำนวนมาก มีประชากรย้ายมาอาศัยอยู่ชั่วคราว มีความส่องสว่างของไฟบริเวณในชุมชนไม่เพียงพอ ระบบเฝ้าระวังความปลอดภัยในชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ มีพื้นที่ทิ้งร้างและรกทึบ เวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรมมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 00.01-04.00 นาฬิกา และ 2. แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า ควรมีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสม ทั้งในสภาพแวดล้อมรูปธรรม (ถนนทาง

*Received October 22, 2025; Revised November 6, 2025; Accepted November 17, 2025

สัญญาณ ระบบความปลอดภัย ที่อยู่อาศัย และประชากร) และสภาพแวดล้อมนามธรรม (การบังคับใช้กฎหมาย มาตรการ)

คำสำคัญ: ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่; อาชญากรรม; แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ

Abstract

Objectives of this research article were: 1. To investigate the spatial risk factors for crime victimization and 2. To propose guidelines for crime victimization prevention among residents in the Suea Yai Uthit community, Chatuchak District, Bangkok. A qualitative research methodology was employed, informally explored the community area, including transportation routes, building types, population patterns, abandoned area in the community, Time. collecting data through in-depth interviews with eight purposefully selected informants, comprising four operational officers and four residents who had experienced criminal incidents. Contents were analyzed and write descriptive narration.

Findings were as follows: 1. The highest risk of crime victimization in the Soi Suea Yai Uthit community area, Bangkok, was at the entrance of Ratchada Soi 36. The spatial risk factors included: multiple interconnected roads and pathways within the community, numerous residential buildings and dormitories, a transient population, insufficient lighting in community areas, ineffective community security surveillance systems, and abandoned and overgrown areas. The peak time for crime occurrence was between 00:01 and 04:00 a.m. 2. The proposed guidelines for crime victimization prevention included crime control through appropriate environmental conditions, both in tangible environments (roads and transportation systems, safety systems, housing, and population) and abstract environments (law enforcement and measures).

Keywords: Spatial Risk Factors; Crime; Victimization Prevention Guidelines

บทนำ

กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงเป็นศูนย์กลางความเจริญ ศูนย์รวมธุรกิจ และ แหล่งรายได้สำคัญที่สุดของประเทศจึงเป็นเป้าหมายในการแสวงหาเงินทอง ทرفย์สิน ของผู้คนทั้งในกรุงเทพฯ หรือแม้แต่ในพื้นที่ชนบทอันห่างไกล การอพยพเข้าเมืองของผู้คนในชนบทเป็นจำนวนมาก จึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อแสวงหางานและพาตนเองเข้าสู่แหล่งรายได้ใหม่ สิ่งตามมา คือ ปริมาณผู้คนในกรุงเทพฯ มีเพิ่มมากขึ้นอย่างไร้การควบคุม (รัชต ขมภูนิช, 2548) ประชากรที่มี

รายได้ปานกลางและรายได้ต่ำ ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของกรุงเทพมหานคร และมีจำนวนไม่น้อยที่อาศัยอยู่ตามหมู่บ้านจัดสรร อาคารสงเคราะห์แบบแฟลตใจกลางเมืองและในพื้นที่ชุมชนแออัด ซึ่งอาคารที่อยู่อาศัยแปรเปลี่ยนกลายเป็นย่านการค้า ย่านพาณิชย์หรือมีการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในครัวเรือนทำให้รูปแบบพื้นที่เปลี่ยนไปตามพฤติกรรมและการทำกิจกรรมของผู้ที่อยู่อาศัย การบริการด้านสาธารณสุขปโภคและด้านสาธารณสุขการ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ขาดความไร้ระเบียบในพื้นที่ ถนนทางเข้าทางออกคับแคบ แสงสว่างไม่เพียงพอ เปิดช่องทางจราจรหลายช่องทาง ทำให้พื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการทำผิดที่เกี่ยวกับการลักทรัพย์ การขโมยทรัพย์ การปล้นทรัพย์

จากการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2566 ผลการสำรวจผู้แทนครัวเรือนจำนวน 3,000 ครัวเรือน ซึ่งให้ข้อมูลของสมาชิกครัวเรือนจำนวน 6,843 คน พบผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,128 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.48) พบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น 1,316 ครั้ง และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ก่อเหตุสำเร็จ 731 ครั้ง โอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ก่อเหตุสำเร็จร้อยละ 10.68 ประเภทอาชญากรรมที่สำรวจพบมากที่สุด ได้แก่ ความผิดต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน และพบว่าสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนพบจำนวนเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าสถิติคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมาณ 25 เท่า แนวโน้มการเกิดอาชญากรรมความผิดต่อทรัพย์สินและอื่น ๆ เพิ่มขึ้น (ทวีวัฒน์ เหลืองวิริยะ และคณะ, 2566) ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแออัด ซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตเมืองที่มีสถิติเกิดการอาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในระดับสูงจากสถิติ 10 พื้นที่อันตรายในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพลโยธิน อาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในพื้นที่ซอยเสือใหญ่อุทิศมีทั้งเหตุลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โดยมีสถิติ ตลอดจนการลักขโมย จากข้อมูลของสถิติของสถานีตำรวจนครบาลพลโยธิน ปี พ.ศ. 2566 พบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุที่พักอาศัยร้อยละ 66.9 บริเวณภายในรั้วบ้าน ร้อยละ 50.2 เกิดเหตุบริเวณพื้นที่เปิดโล่งอื่น ๆ ถนน ร้อยละ 21.4 บริเวณซอย ร้อยละ 11.8 และบริเวณสถานที่สาธารณะ ร้อยละ 8.4 และร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 2.9 ซึ่งพื้นที่เสี่ยงบริเวณเหล่านี้เกิดเหตุทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน พื้นที่ในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศมีไม่น้อยที่ยังไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสาธารณสุข ปโภคและสาธารณสุขการ ซึ่งคดีประเภทนี้กระทบกระเทือนต่อความสงบสุขและความปลอดภัยของประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชน ทั้งในเรื่องของการอยู่อาศัย ตลอดไปจนการดำเนินชีวิตในประจำ เมื่ออาชญากรรมประเภทนี้เกิดขึ้นแม้ผู้เสียหายจะแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่กระบวนการสืบสวนสอบสวนส่วนมากสิ้นสุดลงในรูปแบบสำนวนไม่มีตัวตนเท่านั้น ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเวลาของประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยไม่ก่อประโยชน์แม้แต่หน่อย

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า มีหลายทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษามาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้แก่ 1. แนวความคิดเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดหรืออาชญากรโดยปราศจากความยินยอม 2. ทฤษฎีอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้อง สามารถอธิบายความไม่เป็นระเบียบของสังคม ชุมชนที่มีความแออัด ที่มีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยแก่ผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ 3. ทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม มีทั้งสภาพแวดล้อมรูปธรรมและสภาพแวดล้อมนามธรรม ที่จะเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ทั้งเรื่องการใช้มาตรการต่าง ๆ เช่น มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย มาตรการสายตรวจประชาชน และมาตรการตรวจตราบ้านเมือง เพื่อลดอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่และแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นในการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ เพื่อหาพื้นที่และช่วงเวลาที่มีการเกิดเหตุอาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินที่สูงกว่าปกติและนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเสนอแนวทางมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจในการแก้ไขและลดระดับความรุนแรงของการเกิดคดีอาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินในพื้นที่อันจะนำมาซึ่งความปลอดภัยในทรัพย์สินของประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อที่เป็นข้อเสนอแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่และแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเรื่องนี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และใช้การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบกัน เพื่อช่วยในการอธิบายผลให้มีความชัดเจนและเห็นภาพรวมของปัญหาได้มากยิ่งขึ้น

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งกลุ่มผู้นำเสนอข้อมูลสำคัญออกเป็น 2 กลุ่ม และมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

2.1 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานดูแลชุมชน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกจาก เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลพลโยธินที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน ผู้นำชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ที่มีอายุงานมากกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน

2.2 ประชาชนในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกจากประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน จำนวน 4 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ใช้แบบบันทึกข้อมูลจากเอกสาร (Document Review Form) ซึ่งพัฒนาขึ้นจากกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และแนวทางการทบทวนวรรณกรรมอย่างมีระบบ (Systematic Scoping Review)

3.2 ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างปลายเปิด กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกตามวัตถุประสงค์ ประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่และแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ใช้แบบบันทึกข้อมูลจากเอกสาร (Document Review Form) ประกอบด้วย หัวข้อสำคัญที่ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่และแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร

4.2 ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลพลโยธิน ผู้นำชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและประชาชนในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร โดยมีหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย และขออนุญาตเก็บข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย โดยแนบประเด็นการสัมภาษณ์ และกำหนดการนัดหมายที่จะไปสัมภาษณ์ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ใช้เวลาคนละ 1-2 ชั่วโมง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ใช้การวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย ในรูปแบบการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ และการใช้มุมมองของทฤษฎีอาชญาวิทยาต่าง ๆ มาพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำเสนอโดยคงสำนวนเดิมของผู้ให้ข้อมูลไว้ให้มากที่สุด และมีการปรับให้มีความชัดเจนและกระชับ พร้อมยกคำพูดของผู้ให้ข้อมูลประกอบ

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ถนนและเส้นทางสัญจร ในชุมชนมีหลายเส้นทางที่สามารถทะลุถึงกันได้ทั้งเส้นทางหลักและทางรอง ซึ่งเป็นช่องโอกาสสำหรับอาชญากรที่ฉวยโอกาสจากสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยลักษณะของรูปแบบอาคาร โดยส่วนมากเป็นอาคารประเภทที่พักอาศัย และประกอบธุรกิจ ในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ มีที่พักอาศัยจำนวนมาก ท้าย ๆ ชุมชนค่อนข้างแออัด บ้านค่อนข้างชิดติดกัน ลักษณะของประชากร มีอายุเฉลี่ย ประมาณ 18-25 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษา และอายุเฉลี่ยประมาณ 25-40 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงาน ส่วนมากจะเป็นประชากรต่างถิ่นที่ย้ายมาอาศัยอยู่ชั่วคราว การประกอบอาชีพของชุมชน พื้นที่ส่วนมากเป็นการประกอบอาชีพด้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านค้าขายของเบ็ดเตล็ด ร้านสะดวกซื้อ และสถานบันเทิง ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในบริเวณชุมชน มีผู้ที่เข้ามาใช้บริการพื้นที่ย่านที่พักอาศัยในชุมชนซอยเสื่อใหญ่อุทิศในเวลาช่วงเช้าและกลางวัน จะมีความหนาแน่นสูง ผู้ที่เข้ามาในพื้นที่โดยส่วนมากจะเป็นนักศึกษาที่เดินทางเข้ามาเรียน หนังสือที่มหาวิทยาลัยจันทรเกษม ร้านค้า แผงลอย แม่ค้ามาขายของสองข้างทางถนน อาคารพาณิชย์กรรมจะเปิดให้บริการอย่างคึกคักตลอดเส้นทาง แต่จะเบาบางลงในช่วงเย็น และจะเริ่มเงียบลงช่วงเวลาหัวค่ำ ร้านค้า บางร้านค้าจะยังคงเปิดทำการค้าขายอาหารและเครื่องดื่ม แต่ไม่มากเท่าเวลากลางวัน เนื่องจากเป็นพื้นที่พักอาศัย และจะเริ่มเงียบเหงา หลังเวลา 21.00 นาฬิกา ในช่วงเวลากลางคืนความส่องสว่างของไฟบริเวณในชุมชน ในซอย 36 แยก 5, ซอย 36 แยก 9-1, ซอย 36 แยก 9-3, ซอย 36 แยก 9-7, ซอย 36 แยก 9-13, ซอย 36 แยก 9-15, ซอย 36 แยก 9-3-6 และซอย 36 แยก 9-3-2-1 มีแสงส่องสว่างที่ไม่เพียงพอต่อการสัญจร ระบบเฝ้าระวังความปลอดภัยในชุมชนมีป้อมตำรวจและกล้องวงจรปิดที่ไม่เพียงพอ และไม่มี การจัดเวรยามเฝ้าระวังในชุมชน ในชุมชนมีพื้นที่ว่างจำนวนมาก เช่น พื้นที่ถูกทิ้งร้าง พื้นที่กำลังก่อสร้างอาคารหอพักขึ้น จนเกิดเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยที่เปิดช่องโอกาสเกิดอาชญากรรมในชุมชน และช่วงเวลาในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินในพื้นที่ชุมชนซอยเสื่อใหญ่อุทิศ สูงสุด คือ ช่วงเวลา 00.01-04.00 นาฬิกา มีการเกิดเหตุอาชญากรรมสูงถึง 29 คดี คิดเป็นร้อยละ 30 ต่อปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เงียบสงัดไร้ผู้คน

2. แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชน
เสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2.1 การสื่อสาร (ตำรวจชุมชนสัมพันธ์) จัดโครงการพบปะชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ จัดการฝึกอบรมอาสาสมัครตำรวจบ้านในชุมชน เพื่อเป็นการเข้าไปสัมผัสชุมชนโดยตรง และจัดให้อาสาสมัครตำรวจบ้านปฏิบัติงานในพื้นที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากพบเหตุการณ์ให้เข้าเผชิญเหตุ เบื้องต้นเท่าที่ทำได้ และแจ้งให้สถานีตำรวจทราบในช่องทางสื่อสารที่เร็วที่สุด และดำเนินการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข่าวสาร ด้านการป้องกันอาชญากรรม ให้ความรู้และเสริมสร้างวินัยแก่เด็ก และเยาวชน และเข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่รับผิดชอบ โดยเน้นในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรม ความรู้ด้านกฎหมายเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร การป้องกันตัวจากภัยต่าง ๆ

2.2 งานสายตรวจ ตำรวจนครบาลพลโยธิน มีการจัดสายตรวจตามพื้นที่ต่าง ๆ ตามประเภทหรือชนิดของสายตรวจโดยแต่ละพื้นที่จะจัดแบ่งตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ เช่น สายตรวจจรดยนต์ สายตรวจจรดจักรยานยนต์ สายตรวจจราจร สายตรวจชุมชน โดยแบ่งเป็นเขต ๆ แล้วได้กำหนดแผนการตรวจในเขตตรวจตามวงจรระยะเวลาที่เหมาะสม โดยจะเน้นการตรวจเพื่อป้องกันเหตุตามจุดเสี่ยง จุดล่อแหลม และมีการวางแผนล่วงหน้าในงานสายตรวจ โดยมีการกำหนดแผนการออกตรวจทุกวัน โดยจะแบ่งเป็นผลัด ๆ ตามความเหมาะสมในด้านกำลังพล และพื้นที่รับผิดชอบรวมทั้งกำหนดพื้นที่เป้าหมายให้สายตรวจหยุดตรวจเพื่อคอยระวัง ป้องกันเหตุ หรืออาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นจุดเสี่ยง จุดล่อแหลม การรักษาความปลอดภัย เพิ่มด่านตรวจตามจุดเสี่ยง จุดล่อแหลมต่าง ๆ ที่ได้จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพพื้นที่ โดยการพิจารณาจุดเสี่ยงจุดล่อแหลมนั้น สามารถพิจารณาได้จาก สถานที่นั้นมีรั้วหรือกำแพง ที่มั่นคงแข็งแรงล้อมรอบหรือไม่ เช่น พื้นที่ทิ้งร้าง พื้นที่ว่างในชุมชน มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำพื้นที่หรือไม่ มีกล้องวงจรปิดหรือไม่ และมีไฟส่องสว่างที่เพียงพอหรือไม่ เป็นต้น และมีการตรวจจุดเสี่ยงในพื้นที่ชุมชน บริเวณซอยแต่ละซอย หน้าร้านอาหารต่าง ๆ และจุดเปลี่ยน พื้นที่ว่างทิ้งร้าง โดยมีการวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงาน และไม่ตรวจที่จุดเดิมซ้ำ ๆ

2.4 สภาพแวดล้อม ควรมีการเฝ้าระวังโดยธรรมชาติ การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อเพิ่มโอกาสที่ผู้คนจะสังเกตเห็นกันและกัน โดยอาศัยหลักการที่ว่า การที่ผู้คนสามารถมองเห็นกันได้มากขึ้น จะทำให้ผู้ที่อาจกระทำความผิดรู้สึกถูกจับตามอง และลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม การควบคุมการเข้าถึงโดยธรรมชาติ เป็นการป้องกันอาชญากรรมผ่านการออกแบบสภาพแวดล้อม โดยมุ่งเน้นที่การสร้างพื้นที่ที่ผู้คนรู้สึกปลอดภัยและสบายใจ การบำรุงรักษาและการจัดการพื้นที่ คือ การดูแลรักษาและจัดระเบียบพื้นที่ต่าง ๆ ให้มีสภาพดีและพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และการเสริมสร้างความเป็นเจ้าของ มุ่งเน้นการสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ และความผูกพันต่อพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในระดับบุคคลหรือกลุ่ม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ พบว่า ถนนและเส้นทางสัญจร ในชุมชนมีหลายเส้นทางที่สามารถทะลุถึงกันได้ทั้งเส้นทางหลักและทางรอง ซึ่งเป็นช่องโอกาสสำหรับอาชญากรที่ฉวยโอกาสจากสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ลักษณะของรูปแบบอาคาร โดยส่วนมากเป็นอาคารประเภทที่พักอาศัย และประกอบธุรกิจ ในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ มีที่พักอาศัย จำนวนมาก ท้ายๆชุมชนค่อนข้างแออัด บ้านค่อนข้างชิดติดกัน ลักษณะของประชากร มีอายุเฉลี่ย ประมาณ 18-25 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษา และอายุเฉลี่ยประมาณ 25-40 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงาน ส่วนมากจะเป็นประชากรต่างถิ่นที่ย้ายมาอาศัยอยู่ชั่วคราว การประกอบอาชีพของชุมชน ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในบริเวณชุมชนในเวลาช่วงเช้าและกลางวัน จะมีความหนาแน่นสูงและจะเริ่มเจียบเหงา หลังเวลา 21.00 นาฬิกา ในช่วงเวลากลางคืนความส่องสว่างของไฟบริเวณในชุมชนมีแสงส่องสว่างที่ไม่เพียงพอต่อการสัญจร ระบบเฝ้าระวังความปลอดภัยในชุมชนมีป้อมตำรวจและกล้องวงจรปิดที่ไม่เพียงพอ และช่วงเวลาในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินในพื้นที่ชุมชนซอยเสื่อใหญ่อุทิศ สูงสุด คือ ช่วงเวลา 00.01-04.00 นาฬิกา มีการเกิดเหตุอาชญากรรมสูงถึง 29 คดี คิดเป็นร้อยละ 30 ต่อปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เจียบสดใ้ผู้คน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ถนนและทางสัญจรที่มีหลายเส้นทางทำให้ผู้ที่เข้ามาใช้พื้นที่ชุมชนซอยเสื่อใหญ่อุทิศมีจำนวนมากและมีความหลากหลายจึงทำให้ยากแก่การดูแลอย่างทั่วถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจ สอดคล้องกับงานวิจัยของสฤณี สืบพงษ์ศิริ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ความรู้และทัศนคติของผู้เสียหายต่อการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษาหลักทรัพย์ในเคหสถานของกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยบริเวณที่พักอาศัยเป็นปัจจัยสำคัญในการลักทรัพย์ในเคหสถานของกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของธนศ เกษศิลป์ และธนกฤต หิรัญสาย (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่เสี่ยงในการกระทำความผิดส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบริเวณชุมชนแออัด มีผู้คนหนาแน่น ซึ่งสิ่งแวดล้อมโดยรอบมีสภาพเสื่อมโทรม สอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนกุล อุเทนกุล และวิจิตร ศรีสอน (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม กรณีศึกษากองบังคับการตำรวจนครบาล 5 กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหอาชญากรรม ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนที่แออัดที่มีการสัญจรของผู้คนแปลกหน้า ทำให้ก่อเหตุอาชญากรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภโชติ รอดรุ่งเรือง และคณะ (2567) ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ เป็นบริเวณที่มีความหนาแน่นของประชากรสูง ได้แก่พื้นที่เมือง รวมไปถึงพื้นที่รกร้างว่างเปล่า

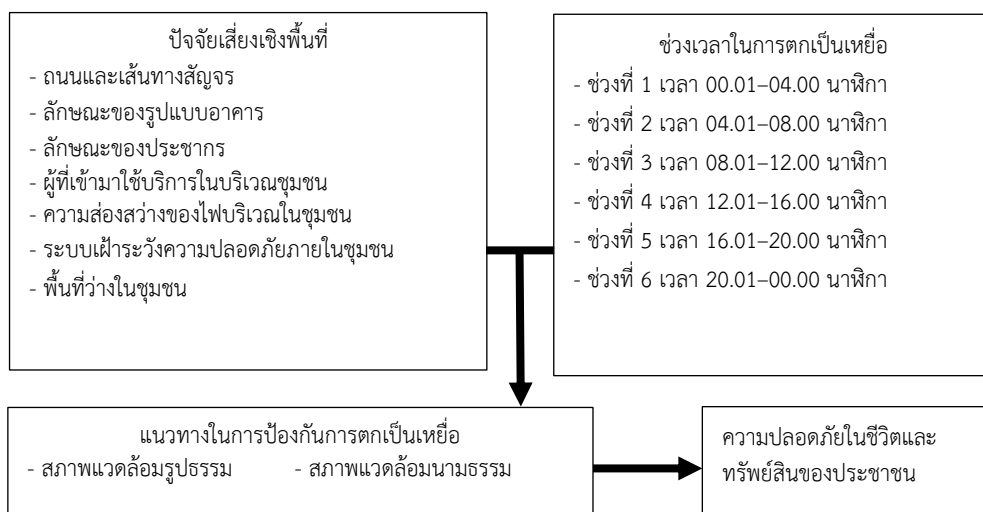
2. แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชน
เสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชน
เสือใหญ่อุทิศ พบว่า 1. การสื่อสาร (ตำรวจชุมชนสัมพันธ์) ได้จัดโครงการพบปะชุมชนในพื้นที่
ต่าง ๆ เพื่อให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ จัดการฝึกอบรมอาสาสมัคร
ตำรวจบ้านในชุมชน เพื่อเป็นการเข้าไปสัมผัสชุมชนโดยตรง และจัดให้อาสาสมัครตำรวจบ้าน
ปฏิบัติงานในพื้นที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และมีดำเนินการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้
ข่าวสาร ด้านการป้องกันอาชญากรรม ให้ความรู้และเสริมสร้างวินัยแก่เด็กและเยาวชนและ
เข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยเน้นในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรม ความรู้ด้าน
กฎหมายเบื้องต้น การป้องกันตัวจากภัยต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานีตำรวจนครบาล
พหลโยธินมีมาตรการที่ชัดเจนในการป้องกันอาชญากรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชญ์
นวมมุสิต (2562) ที่ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาอาชญากรรม : กรณีศึกษากองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า
ให้ตำรวจเข้าพื้นที่บ่อยขึ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้ความร่วมมือและร่วมกิจกรรมของชุมชนกับ
หน่วยงานอื่น ประชาชนกับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ควรจะใช้หลักรัฐศาสตร์มากกว่านิติศาสตร์ใน
การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน ทำให้ชุมชนเกิดความมั่นใจ รู้สึกอบอุ่น และเกิด
ความสัมพันธ์ที่ดี 2. งานสายตรวจ มีการจัดสายตรวจตามพื้นที่ต่าง ๆ ตามประเภทหรือชนิดของ
สายตรวจโดยแต่ละพื้นที่จะจัดแบ่งตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นที่ใน
ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศมีพื้นที่ที่รกร้างและจำนวนประชากรค่อนข้างมาก สอดคล้องกับงานวิจัย
ของวิชญ์ นวมมุสิต (2562) ที่ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม : กรณีศึกษากองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการศึกษา
พบว่า หนึ่งในวิธีการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม คือควรรับสมัครกำลังตำรวจอาสา ตำรวจบ้านมา
ฝึกอบรมให้ความรู้ด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อช่วยในการตรวจตราป้องกันอาชญากรรมและ
ช่วยเหลืองานตำรวจ 3. สภาพแวดล้อม ควรมีการจัดการกับสภาพแวดล้อม ดังนี้ การเฝ้าระวัง
โดยธรรมชาติ การที่ผู้คนสามารถมองเห็นกันได้มากขึ้น การควบคุมการเข้าถึงโดยธรรมชาติและ
การบำรุงรักษาและการจัดการพื้นที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมในชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ
ค่อนข้างเสื่อมโทรมจึงจำเป็นต้องมีการจัดการกับสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น
สอดคล้องกับทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมของประชัย เปี่ยมสมบูรณ์
(2545) ได้อธิบายไว้ว่า การออกแบบและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพจะสามารถลด
โอกาสในการเกิดอาชญากรรมได้ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม สามารถ
ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้คน และสามารถลดแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรมได้

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่า ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพฯ มีทั้งปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่และช่วงเวลาในการตกเป็นเหยื่อที่สอดคล้องกัน ทำให้ประชาชนในชุมชนต้องประสบกับเหตุอาชญากรรมจากผู้ประสงค์ร้าย เป็นผลทำให้ประชาชนในชุมชนต้องเรียนรู้และหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพองค์ความรู้จากการวิจัย อธิบายได้ ดังนี้

ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในชุมชนเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ ถนนและเส้นทางสัญจร ลักษณะของรูปแบบอาคาร ลักษณะของประชากร การประกอบอาชีพของชุมชน ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในบริเวณชุมชน ความส่องสว่างของไฟบริเวณในชุมชน ระบบเฝ้าระวังความปลอดภัยภายในชุมชน และพื้นที่ว่างในชุมชน ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้เกิดเหตุอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลา 00.01-04.00 นาฬิกา ที่มีการก่อเหตุอาชญากรรมมากที่สุด ส่งผลให้เกิดความไม่สงบ และสภาพแวดล้อมในชุมชนมีความเสื่อมโทรม แนวทางการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร จึงควรมีการป้องกันอาชญากรรมทั้งทางสภาพแวดล้อมรูปธรรม (ถนนทางสัญจร ระบบความปลอดภัย ที่อยู่อาศัย และประชากร) และสภาพแวดล้อมนามธรรม (การบังคับใช้กฎหมาย มาตรการ) ควรเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมโดยรวมของชุมชนเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ โดยมีหลักการสำคัญคือ สังคมคือผู้ป่วย (Society is the Patient)

ซึ่งหมายความว่า การป้องกันไม่ได้มุ่งเน้นที่ตัวบุคคลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นการปรับปรุงสภาพสังคม องค์กร พื้นที่อยู่อาศัย และวัฒนธรรมของชุมชนด้วย การให้ความร่วมมือของคนในชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมไม่ควรเน้นที่การ ป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (Situational Crime Prevention) เพียงอย่างเดียว แต่ควรเน้นที่การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมหลัก ความเชื่อมั่นในตำรวจและการบริการสังคม และที่สำคัญควรมุ่งเน้นที่การป้องกันอาชญากรรมทางสังคมและการพัฒนา (Social and Developmental Crime Prevention) ที่มุ่งเข้าไปที่กลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะเยาวชน เพื่อแก้ปัญหาที่รากเหง้าของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคมตั้งแต่ในวัยเยาว์ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลสูงในการรักษาอัตราอาชญากรรมให้ต่ำในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

1. ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า ถนนและเส้นทางสัญจร ลักษณะของรูปแบบอาคาร ลักษณะของประชากร การประกอบอาชีพของชุมชน ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในบริเวณชุมชน ความส่องสว่างของไฟบริเวณในชุมชน ระบบเฝ้าระวังความปลอดภัยภายในชุมชน ช่วงเวลา และพื้นที่ว่างในชุมชน เป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อในพื้นที่ชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ควรติดตั้งดวงโคมไฟส่องสว่างให้เพียงพอทั้งบนถนน เส้นทางสัญจร และตัวอาคารที่พักอาศัย ควรติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ชัดเจนและไม่มีมุมอับ ซึ่งเป็นการเฝ้าระวังแบบเป็นทางการ ควรปรับปรุงพื้นที่ทางเดินเท้าให้เหมาะสมกับการใช้งาน และควรมีทางเดินเท้าสี่เหลียมสำหรับผู้พิการทางสายตา เรียกว่า เบรลล์บล็อก (Braille Block) เพื่อให้ผู้พิการทางสายตาสามารถใช้ไม้เท้าสัมผัสและรับรู้เส้นทางได้ สี่เหลียมของเบรลล์บล็อกยังช่วยให้ผู้ที่มีสายตาเลือนรางมองเห็นได้ง่ายขึ้น ควรเสริมอุปกรณ์ที่ช่วยในการมองเห็น ซึ่งเป็นการป้องกันรวมทั้งการเฝ้าระวังภัยแบบเป็นทางการ และควรเพิ่มความสามารถในการมองเห็นได้ชัดเจน พื้นที่อันตรายในระยะ 50-100 เมตร ควรปิดเส้นทางนั้นและหลีกเลี่ยงไปใช้ยังเส้นทางอื่น

2. แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า แนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ กรุงเทพมหานคร นั้น ยังขาดความรัดกุมในด้านการรักษาความปลอดภัย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ควรส่งเสริมความรู้สึกการเป็นเจ้าของพื้นที่ในชุมชน ในการเพิ่มความปลอดภัยให้กับพื้นที่ชุมชนย่านที่พักอาศัย การเสริมสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพย์สินร่วมกัน มีการทำความรู้จักเพื่อนบ้านในชุมชน ทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิด ช่วยดูแลตรวจตราสอดส่องพื้นที่ทางอ้อม โดยมีแนวทาง เช่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยจัดให้มีเวทีประชาคม หรือการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อรับฟังความ

คิดเห็นและข้อเสนอแนะจากสมาชิกชุมชน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ในชุมชน เช่น โครงการการบำบัดผู้สูงอายุ ประโยชน์ การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และการบังคับใช้กฎหมาย มีดังนี้ 1. การบังคับใช้กฎหมายอย่างสม่ำเสมอและเข้มงวด จะสร้างความเกรงกลัวให้กับผู้ที่อาจคิดจะกระทำความผิด ทำให้พวกเขาไม่กล้าที่จะก่ออาชญากรรม 2. เจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเน้นการมีส่วนร่วม และการสร้างความสัมพันธ์ เช่น ตำรวจชุมชนควรเข้าเยี่ยมเยียนและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสถานศึกษา มีความรวดเร็วในการเข้าถึงเหตุอาชญากรรม มีกำลังอาสาสมัครตำรวจบ้านร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ 3. ควรตั้งช่องทางการสื่อสารด้าน Social เพื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน 5. ควรมีการเพิ่มเงินตอบแทนให้กับอาสาสมัครตำรวจบ้าน เนื่องจากเงินไม่เหมาะสมกับหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ 6. การลงโทษผู้กระทำความผิดตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ ปัจจัยเสี่ยงเชิงพื้นที่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในชุมชนสี่เหลี่งอุทิศ กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ ถนนและเส้นทางสัญจร ลักษณะของรูปแบบอาคาร ลักษณะของประชากร การประกอบอาชีพของชุมชน ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในบริเวณชุมชน ความส่องสว่างของไฟบริเวณในชุมชน ระบบเฝ้าระวังความปลอดภัยภายในชุมชน พื้นที่ว่างในชุมชน และช่วงเวลา 00.01–04.00 จะมีเหตุอาชญากรรมมากที่สุด ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์ชุมชนแออัดในพื้นที่อื่น ๆ โดยควรให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยง ช่วงเวลาการเกิดเหตุอาชญากรรม และการป้องกันไม่ให้เกิดตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ชุมชน สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับยาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนในชุมชนซึ่งทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อภาครัฐและเอกชนเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

- ทวีวัฒน์ เหลืองวิริยะ และคณะ. (2566). *โครงการจ้างเหมาบริการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2566* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนศ เกษศิลป์ และธนกฤต หิรัญสาย. (2566). การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์*, 9(1), 53–54.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.

- รัชต์ ชมภูนิช. (2548). สร้างให้เย็น จึงเป็นสุข: การออกแบบตามสภาวะแวดล้อมในเขตร้อนชื้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัฒนกานต์ อุเทนกุล และวิจิตรา ศรีสอน. (2565). แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกรณีศึกษากองบังคับการตำรวจนครบาล 5 กรุงเทพมหานคร. *วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ*, 5(2), 257–276.
- วิษณุ นวมมูสิต. (2562). การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม: กรณีศึกษากองบัญชาการตำรวจนครบาล. สืบค้น 7 กรกฎาคม 2567, จาก <https://shorturl.asia/v7gws>
- ศุภโชติ รอดรุ่งเรือง และคณะ. (2567). พื้นที่เสี่ยงการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในเทศบาลเมืองน่าน จังหวัดน่าน. *วารสารวิชาการเพื่อพัฒนานวัตกรรมเชิงพื้นที่*, 5(2), 105–122.
- สฤชดี สืบพงษ์ศิริ. (2555). ความรู้และทัศนคติของผู้เสียหายต่อการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษาลักทรัพย์ในเคหสถานของกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

